

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11P/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114207803
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114207803.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou vo veci starostlivosti o maloletú I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom M. práce, sociálnych vecí a rodiny N., N. H., S. 3, H., dieťa rodičov - matky: K. J. rod. A., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, A. T., a otca: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, U. 8, H., o zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Návrh otca na zníženie výživného sa **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec sa návrhom zo dňa 12.03.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.03.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd s účinnosťou od 01.11.2013 znížil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej I. zo sumy 70,00 eur mesačne na 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

Po postúpení veci Okresnému súdu Piešťany bola uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/77/2014-20 zo dňa 08.07.2014 prenesená miestna príslušnosť na tunajší súd.

Otec svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009, právoplatným dňa 09.12.2009, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol zaviazaný platiť výživné na maloletú I. v sume 70,00 eur mesačne, kde súd v čase rozhodovania o výživnom vychádzal z jeho príjmov dosiahnutých v roku 2009, ako aj zo skutočnosti, že toho času mal jednu vyživovaciu povinnosť voči R. Q.. Na maloletú R. mu bola určená vyživovacia povinnosť rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010, kde súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej ho súd zaviazal platiť výživné sumou 70,00 eur mesačne. Zároveň má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to voči maloletému V. Q., nar. XX.XX.XXXX, o ktorého sa i osobne stará, nakoľko je toho času nezamestnaný, teda nemá žiadny príjem. Nevlastní ani žiadny nehnuteľný ani hodnotnejší hnutel'ny majetok, je evidovaný na M. práce, sociálnych vecí a rodiny v H. v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Keďže je toho názoru, že sa v jeho prípade podstatne zmenili pomery, ktoré tu boli v čase vydania rozsudku o výživnom, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že pri určení výživného sa prihliada na reálne schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného, navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým zníži výživné na maloletú I. na 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa počnúc od 01.11.2013.

Vo veci sa vyjadřila matka na pojednávaní dňa 30.09.2014 tak, že s podaným návrhom nesúhlasí, pracuje v J. v H. na informáciách, kde vídava pravidelne otca maloletej ako chodieva do stávkovej spoločnosti. Otec si už podával návrh na zníženie výživného po narodení syna V., a to v roku 2012.

Kolízny opatrovník so znížením výživného nesúhlasil, z dôvodu, že zníženie výživného nie je v záujme maloletej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.03.2014, rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72, odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni otca č.l. 23, odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni matky č.l. 24, oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 08.09.2014, oznámením ÚPSVaR č.l. 37, oznámením spoločnosti D. H., O. zo dňa 18.09.2014, potvrdením o príjme v spoločnosti D. H., O. zo dňa 17.09.2014, rodným listom maloletého V. Q., Trestným rozkazom č.k. 3T/51/2014 zo dňa 28.07.2014, žiadosťami otca o prijatie do zamestnania zo dňa 09.05.2014 a zo dňa 12.05.2014, oznámením spoločnosti A.-A., I. zo dňa 06.10.2014, oznámením spoločnosti I. Q. a Q., a.s. zo dňa 07.10.2014, potvrdením o príjme otca v spoločnosti I. Q. a Q., a.s. zo dňa 16.06.2011, oznámením spoločnosti H. I. I. zo dňa 10.10.2014, potvrdením matky o príjme zo dňa 06.10.2014, ako aj ostatným obsahom spisu, ako aj obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 7C/13/2009, a to najmä rozsudkom č.k. 7C/13/2009-70, ako aj obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 5P/28/2011, a to najmä rozsudkom č.k. 5P/28/2011-73, keď dňa 04.11.2014 pojednával v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v neprítomnosti otca, ktorý bol na pojednávanie predvolaný na predchádzajúcom pojednávaní dňa 30.09.2014, pričom na pojednávanie dňa 04.11.2014 sa bez ospravedlnenia nedostavil, o odročenie pojednávania nepožiadaval, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav.

Z obsahu spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 7C/13/2009-70 súd zistil, že rozsudkom č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009, právoplatným dňa 09.12.2009, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá I. zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný platiť výživné na maloletú I. v sume 70,00 eur mesačne od 19.09.2008 a tiež bol zaviazaný zaplatiť zročné výživné v splátkach. Rozsudok pritom vychádzal zo skutočnosti, že otec je nezamestnaný, pričom zároveň prispieva na maloletú R. sumou 70,00 eur mesačne a zo skutočnosti, že matka poberá iba rodičovský príspevok a prídavky na dieťa.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010 súd zistil, že ním bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa zvýšila vyživovacia povinnosť otca voči maloletej R. Q. zo sumy 23,24 eura mesačne na sumu 70,00 eur mesačne súčinnosťou od 18.05.2009.

Z rodného listu maloletého V. Q. súd zistil, že dňa 25.02.2011 pribudla otcovi vyživovacia povinnosť voči maloletému V..

Z Oznámenia ÚPSVaR Piešťany zo dňa 09.09.2014 a z Oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava zo dňa 08.09.2014 vyplýva, že otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 03.02.2014, pričom nepoberá dávku v nezamestnanosti.

Z Trestného rozkazu č.k. 3T/51/2014 zo dňa 28.07.2014 súd zistil, že otec bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok nepodmienečne.

Zo žiadostí otca o prijatie do zamestnania zo dňa 09.05.2014 a zo dňa 12.05.2014 vyplýva, že otec žiadal o prijatie do zamestnania v spoločnostiach O. J. Z., organizačná zložka I., a F. I. s.r.o..

Z Oznámenia spoločnosti I. Q. a Q., O. zo dňa 07.10.2014 a priloženého Potvrdenia o príjme súd zistil, že pracovný pomer s otcom trval od 01.01.2010 do 01.03.2010, pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa, počas trvania pracovného pomeru nebol otec disciplinárne riešený, jeho priemerná čistá mesačná mzda za obdobie od 01/2010 do 02/2010 (t.j. pri plne odpracovaných mesiacoch) bola vo výške 448,65 eura.

Z Oznámenia spoločnosti H. I. I., zo dňa 10.10.2014 a priloženého Prehľadu hrubých a čistých miezd vyplýva, že pracovný pomer s otcom trval od 24.06.2010 do 31.08.2010, pracovný pomer skončil otec v skúšobnej dobe, jeho priemerná čistá mesačná mzda za obdobie od 7/2010 do 08/2010 (t.j. pri plne odpracovaných mesiacoch) bola vo výške 567,16 eura.

Z Oznámenia spoločnosti A., I. zo dňa 06.10.2014 vyplýva, že pracovný pomer s otcom trval od 09.11.2010 do 28.02.2011, pracovný pomer bol skončený dohodou na návrh otca, pracovná morálka otca bola na dobrej úrovni a pracovné príkazy plnil k spokojnosti zamestnávateľa, jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 12/2010 do 02/2011 (t.j. pri plne odpracovaných mesiacoch) bol vo výške 521,76 eura.

Z Oznámenia spoločnosti D. H., O. zo dňa 18.09.2014 a priloženého Potvrdenia o príjme súd zistil, že pracovný pomer s otcom trval od 04.03.2011 do 08.12.2011, pracovný pomer bol skončený na návrh zamestnávateľa z dôvodu opakovaných porušení pracovnej disciplíny, keď menovaný si neplnil pracovné povinnosti, mal slabý výkon, bolo nutné neustále ho upozorňovať, pracovnú disciplínu mal zlú, keď jeho priemerná čistá mesačná mzda za obdobie od 4/2011 do 11/2011 (t.j. pri plne odpracovaných mesiacoch) bola vo výške 629,58 eura.

Z Potvrdenia matky o príjme zo dňa 06.10.2014 vyplýva, že priemerná čistá mesačná mzda matky je 423,58 eura.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/28/2011-73 zo dňa 15.07.2011 vyplýva, že návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zníženie výživného boli zamietnuté, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 06.08.2011.

Pri výsluchu účastníka konania otec uviedol, že na návrhu trvá. Pokiaľ ide o rodičovský príspevok na maloletého V., tento poberá priateľka, pričom obaja sú doma s maloletým. Naposledy bol zamestnaný v spoločnosti E. I., pričom ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou v skúšobnej dobe, nakoľko nebolo toľko práce. Najvyšší príjem dosahoval v spoločnosti D. H..

Pri výsluchu účastníka konania na pojednávaní dňa 30.09.2014 matka uviedla, že v priemere má čistý príjem 420,- eur mesačne, je tehotná, avšak ešte pracuje, pričom na materskú dovolenku by mala nastúpiť v decembri 2014. Maloletá I. nastúpila do prvého ročníka základnej školy, náklady na maloletú sa od posledného rozhodnutia o výživnom zmenili, maloletá navštevuje družinu, bývajú v A. T., preto do školy v H. musí dcéra dochádzať, je zdravá. Na školu má s maloletou náklady asi 30,- eur mesačne. Bývajú u svokrovcov, týmto platia podľa požiadavky svokry. Na pojednávaní dňa 04.11.2014 matka uviedla, že sa vydala vo februári 2012, pričom čistý mesačný príjem manžela je 700,- eur. Ďalej uviedla, že je v súčasnosti na PN, pričom do zamestnania kvôli blížiacej sa materskej dovolenke už nenastúpi, na materskú dovolenku nastúpi v decembri 2014.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 OSP, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Súd po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi a po vypočutí účastníkov konania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného voči maloletej nie je dôvodný.

Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovná okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťuje, či sa podstatne zmenili, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009 došlo k zmene pomerov na strane otca tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, čo predstavuje zvýšenie nákladov u otca, a je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť. Pokiaľ však ide o jeho príjem, tu s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine nemožno hovoriť o zhoršení, ale naopak o zlepšení pomerov, a to pokiaľ ide o výšku čistej mzdy, ktorú je otec schopný dosahovať.

Súd pritom poukazuje na výšku čistej priemernej mesačnej mzdy otca 629,58 eura, ktorú dosahoval u zamestnávateľa D. H., a.s. v plne odpracovaných mesiacoch za obdobie od 4/2011 až 11/2011. Tým, že otec svojim správaním (opakované porušenia pracovnej disciplíny) zapríčinil skončenie pracovného pomeru z iniciatívy zamestnávateľa, na takéto jeho správanie súd s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine nahliada ako na vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Súd preto dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať uvedenú čistú mesačnú mzdu, a je potrebné z nej vychádzať, pričom s poukazom na skorší rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 a nezamestnanosť otca v čase jeho vyhlásenia došlo k zlepšeniu jeho pomerov.

Pokiaľ ide o príjmové pomery matky, u nej rovnako prišlo k zlepšeniu pomerov, nakoľko v čase vydania skoršieho rozsudku bola na rodičovskej dovolenke, kedy poberala iba rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, pričom v súčasnosti je zamestnaná s priemernou čistou mesačnou mzdou vo výške 423,58 eura, i keď v súčasnosti je práceneschopná a v decembri 2014 nastúpi na materskú dovolenku.

U maloletej prišlo k podstatnej zmene pomerov tým, že na rozdiel od obdobia v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009 navštevuje prvý ročník základnej školy, pričom zároveň od poslednej úpravy uplynulo takmer päť rokov, z čoho vyplýva, že sa celkové náklady na maloletú zvýšili.

Otec svoj návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej odôvodnil svojou súčasnou nezamestnanosťou, zvýšením vyživovacej povinnosti voči maloletej R. a pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti voči maloletému V.

Nakoľko však pracovný pomer otca v spoločnosti D. H., O. skončil jeho zavinením, súd posúdil takéto správanie sa otca ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, v ktorom bol schopný dosahovať čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 629,58 eura. Z uvedenej mzdy, ktorú je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať, by bol otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť na všetky tri deti, keď 30% z uvedenej sumy (čo v súdnej praxi predstavuje časť čistej mzdy určenej na všetky vyživovacie povinnosti rodiča) je vo výške 188,87 eura.

Treba pritom poukázať aj na skutočnosť, že u zamestnávateľa H. I. I. a A.-A., I. došlo ku skončeniu pracovného pomeru z iniciatívy otca, pričom otec tu dosahoval čistý mesačný príjem od 521,76 - 567,16

eura, pričom v spojení s ukončením pracovného pomeru v spoločnosti Bekaert H., a.s. zavinením otca to nesvedčí o jeho zodpovednom prístupe k práci a k jeho vyživovacím povinnostiam.

Zvýšenie výživného otca voči maloletej R. Q. zo sumy 23,24 eura mesačne na sumu 70,00 eur mesačne, ku ktorému prišlo rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010, nemožno považovať za podstatnú zmenu, nakoľko v čase schvaľovania rodičovskej dohody ohľadom maloletej I. bol otec nezamestnaný a do zápisnice na pojednávaní dňa 02.12.2009 sám uviedol, že na maloletú R. prispieva sumou 70,00 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010 iba potvrdil existujúci stav, nespôsobil zmenu v majetkových pomeroch otca.

Pokiaľ ide o odsúdenie otca za prečin zanedbania povinnej výživy na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok nepodmienečne, do výkonu tohto trestu otec nenastúpil, resp. to súdu nepreukázal ani neoznámil, avšak ak by sa tak aj stalo, táto skutočnosť by nemala vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko otec maloletej daný stav odsúdenia za prečin zaviniť sám svojim správaním. Súd pritom poukazuje na nález Ústavného súdu ČR - IV. ÚS 1181/2007 ÚS ČR: „Pokiaľ sa rodič zbavil úmyselným konaním, kvôli ktorému na neho bola uvalená väzba, alebo pre ktoré bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa článku 32 ods. 4 Listiny základných práva a slobôd, základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.“ Súd je názoru, že nie je možné, aby bolo maloleté dieťa ukrátené na výživnom preto, že otec sa pripravil o možnosť zvýšiť si svoje príjmy tým, že úmyselne páchal trestnú činnosť.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a s poukazom na citované ustanovenia Zákona o rodine dospel súd k záveru, že návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej nemožno vyhovieť, pretože nie je dôvodný. Na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov pribudnutím vyživovacej povinnosti, ale na druhej strane aj k zvýšeniu jeho potencionálneho príjmu. Na strane matky prišlo k zvýšeniu jej príjmu, ale zároveň došlo aj k zvýšeniu nákladov na maloletú z dôvodu jej veku a nástupu do ZŠ. V sumáre preto nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výške výživného.

Zároveň súd dospel k záveru, že otec je schopný dosahovať čistý príjem vo výške, ktorá by stačila na zabezpečenie výživy všetkých jeho detí. Nie je pritom možné prihliadať iba na záujmy jeho novej rodiny, pretože otec si pri jej zakladaní musel byť vedomý svojich povinností voči skôr narodeným deťom. Povinnosťou otca ako rodiča je starať sa o výživu každého svojho dieťaťa a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjmy, z ktorých ich výživu zabezpečí, a to tým viac, že je zrejmé, že je v možnostiach otca zabezpečiť výživu všetkých troch jeho detí. Otec však musí vyvinúť väčšiu aktivitu a zároveň pristupovať k práci zodpovedne, a ak tak nerobí, nie je to možné ospravedlniť znížením vyživovacej povinnosti.

Výšku výživného uloženého otcovi v sume 70,00 eur mesačne považuje súd vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na jej vek, vzhľadom k príjmu jej matky, ako aj vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca v zmysle § 75 ods. 1 ZR, aj s prihliadnutím k tomu, že otec má ďalšie vyživovacie povinnosti, za primeranú a jej zníženie nepovažuje za odôvodnené.

Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o výšku výživného, cieľom § 62 ods. 5 ZR je zdôrazniť mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď išlo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu, a preto žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.